

Josep Pla, trenta anys després de la seva mort

Hi ha molta gent que considera Josep Pla l'escriptor més important de la literatura catalana del segle XX. Xavier Pla, un dels grans experts en la seva obra i director de la Càtedra Josep Pla de la UdG, assegura en una entrevista que publiquem avui en el suplement especial 30 anys sense Pla que "a mesura que passa el temps, hi ha més gent convençuda que Pla és un clàssic". I hi ha molts fets que evidencien aquesta vigència de l'obra planiana: la intensa activitat de la Fundació Josep Pla de Palafrugell; la reedició de textos sobre Pla i la seva obra i l'aparició de nous volums; la demanda per part de lectors a llibreries i biblioteques; l'exitosa incorporació de recursos sobre Pla a les xarxes socials...

Però tota aquesta construcció pot acabar fallant per la base. Perquè, com s'explica en el mateix suplement, ja fa anys que Josep Pla no apareix entre les lectures obligatòries de batxillerat i secundària a Catalunya. De manera que si els estudiants catalans el llegeixen és perquè tenen un professor especialment sensibilitzat que els ho recomana -o els ho exigeix-, i no perquè el Departament d'Educació consideri imprescindible fer-ho. No es tracta aquí de comparar els valors de Pla amb els dels escriptors i escriptores que sí que formen part de la llista d'aquestes lectures, però es fa difícil entendre com és possible que un autor com el de Palafrugell, amb una obra tan extensa, tan variada, capaç de satisfer interessos tan diferents, porti anys i anys relegat així pels responsables de l'ensenyament d'aquest país. Alguns professors consultats apunten a alguns motius que poden haver afavorit el seu ostracisme: seria molt greu que consideracions al marge de les estrictament literàries siguin al darrere d'aquesta decisió, però es fa difícil imaginar-ne d'altres.

En qualsevol cas, la commemoració del trentè aniversari de la seva mort és una excel·lent ocasió per reivindicar l'obra de Josep Pla, que va retratar com ningú un país, una gent i una època. La resta són collonades, com probablement hauria dit ell.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/04/23/josep-trenta-anys-despres-seva-mort/481616.html>